

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **D.** so sídlom v K., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. L., advokátkou v K., proti žalovanému **C.** so sídlom v K., o zaplatenie **308 250.-Sk**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10 C 183/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 10. októbra 2007 sp. zn. 25 Co 64/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno rozsudkom z 18. apríla 2007 č.k 10 C 183/2005 – 120 konanie v časti o zaplatení 110 942 .-Sk s úrokom z omeškania vo výške 11% od 1. apríla 2004 do zaplatenia zastavil a v ostatnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 102 531.-Sk k rukám zástupcu žalovaného do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrok o zastavení konania odôvodnil čiastočným spät'vzatím žaloby (§ 96 ods. 1 O.s.p.), zamietajúci výrok neopodstatnenosťou žaloby vo zvyšku. Mal za to, že žalovaný užívaním nehnuteľnosti žalobcu získal na jeho úkor bezdôvodné obohatenie mesačne 55 000.-Sk (§ 451 ods. 1, 2 Obč. zák.), avšak toto obohatenie vydal žalobcovi ešte pred podaním žaloby na súd, keďže žalovaný platil za mesiac užívanie nebytových priestorov 55 000.-Sk mesačne za obdobie tvoriace predmet sporu, ako mu nájomné fakturoval žalobca. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobcu smerujúce proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola v ostatnej časti žaloba zamietnutá Krajský súd v Nitre rozsudkom z 18. apríla 2007 sp. zn. 25 Co 64/2007 rozsudok súdu prvého súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti

náhrady trov konania účastníkov potvrdil. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania 15 638.-Sk zástupcovi žalovaného do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa o nedôvodnosti žaloby (bezpredmetnosti uplatneného nároku žalobu), keďže považoval za primerané plnenie zo strany žalovaného vzhľadom na miesto, kde sa nebytové priestory nachádzali a časť, v ktorom tieto priestory žalovaný užíval. Ako vecne správny preto potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a tiež v nadväzujúcom výroku o trovách konania (§ 219 O.s.p.). O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku Krajského súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nestotožnil sa s právnym názorom súdu prvého a druhého stupňa, že bezdôvodné obohatenie bolo vydané ešte pred podaním žaloby na súd, argumentujúc, že pri výpočte sa malo vychádzať z priemerného nájomného 2 500.-Sk/m²/rok .

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd rozsudkom. Dovolanie proti rozsudku je prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). V danom prípade dovolanie

smeruje proti rozsudku, ktorý nevykazuje znaky ani jedného z rozsudkov uvedených v označených ustanoveniach. Nejde o zmeňujúci rozsudok v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. a odvolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval a teda ani nevyslovil svoj právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Dovolanie by v danej veci mohlo byť procesne prípustné len v prípade, že by konanie bolo postihnuté vadou v zmysle § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z týchto väd, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd preto skúmal, či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatku návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona P. prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom či konania súdom nesprávne obsadeným.

Vady konania v zmysle § 237 O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' z ustanovenia § 237 O.s.p.

V dovolaní žalobca namieta, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom v tom zmysle, že ním možno odôvodniť dovolanie, ktoré je procesne prípustné, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania uvedené v § 237 O.s.p.). I keby tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu

neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil správny právny predpis a či ho správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových zverov vyvodil správne právne závery, prichádzalo do úvahy iba vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o takýto prípad ale v prejednávanej veci nešlo). Keďže dovolanie žalobcu nie je procesne prípustné, nemal odvolací súd možnosť pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne neprípustné. So zreteľom na to dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm.c / O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný opravný prostriedok neprípustný. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia dovolacieho súdu.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože mu v tomto konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. mája 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :